

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۴/۰۲/۱۷

عبدالغفور لېوال

بناغلی «استازی»!

کلکه پرېکړه مې وه، چې بیا به چاته سیاسي لیک نه لیکم. خو ستا له تناقضاتو ډکې څرگندونې دومره زیاتې شوې، چې نور راته چوپ پاتېدل گناه ښکاري. ستا له تناقضاتو ډکې او وارخطاوتې بوتې ښيي، چې د افغانانو شعور ته په سپکه گورې، فکر کوي افغانان په هیڅه پوهېدلای نه شي؟

ستا تناقضات ستا له کتاب «استازی» څخه راپیلېږي. په کتاب کې دې لیکلې، چې گواکې مور دې تل دا سپارښتنه ورته کوله، چې افغانستان او افغانانو ته خدمت وکړي...

خدمت دې وکړ؟

خو اوس، چې هرڅوک درنه پوښتي، ولې دې افغانستان سقوط کړ؟ ولې دې د زرگونه افغانانو ژوند او د افغان ښځو او نجونو تعلیم د امریکا د گټو قرباني کړل؟ په سپینو سترگو ورته وایي: زه د امریکا مامور وم، زما ماموریت د امریکا د عسکرو او امریکایي گټو خوندي کول وو...

دا ضد و نقیض ویناوې دې چيغې وې، چې یا دې په کتاب کې په خپلې ارواښادې بیولوژیکي مور پسي دروغ ويلي او یا اوس په خپلې معنوي مور (وطن) پسي دروغ وایي. که څه هم ستا لپاره به ستا موروطن امریکا وي.

مور له اوله پوهېدو او هماغه وخت مو لیکلې هم دي، چې د «بمونو مور» باندې راسپور استازی د افغان او افغانستان د گټو لپاره راروان نه دی.

بل تناقض:

له یوې خوا په پوره وقاحت وایي، چې ستا لپاره د امریکا گټې لومړۍ دي او امریکا پرېکړه کړې وه، چې په هر قیمت باید له افغانستان څخه وځي، ځکه د یوکرین جگړه پیلېدونکې وه. خو له بلې خوا هره ورځ رسنیو ته ورمندی وې چې په کرکېچو پارسي یا انگریزي لگیا یې، چې گواکې د افغانستان ولسمشر او ملگري یې د سقوط لامل شول؟ که د افغانستان خلکو ته وایي، چې ستا یې د افغانانو له بدمرغۍ سره کار نشته، ځکه د امریکا مامور یې، بیا نو دومره مرکو او مامهزالیو ته اړتیا څه ده؟

لکه د امریکا زرگونه نور مامورین غلی کېنه او د افغانانو په زخمونو مالگي مه شینده.

د امریکا امریکایي الاصله مامورین هېڅ د دې پروا نه لري، چې په افغانستان کې د دوی په اړه خلک څه فکر کوي؟ خو له تاسره کومه پټه اندېښنه شته، یا دې هغه ضمیر څوروي [چې نه یې لري] او غواړي د افغانانو په ذهن کې ځان سپین کړي، دا سپیناوی نه کيږي، ځان مه ستومانوه! دلیل به یې زه دروښییم؛ له وسلو او پیسو پرته د شاوخوا څلوېښتو میلیونو افغانانو په نظر کې ځان وتله، سروې وکړه! په حیرانتیا به وگوري، چې ټول څلوېښت میلیونه افغانان (طالب او ناطالب، لوستی او نالوستی) دې د خپلې ملي بدمرغۍ اصلي مسئول بولي او ټول درڅخه کرکه لري. هېڅ مرکه به دې افغانانو ته سپین نه کړي. خو که غواړي خپلو خلکو (امریکایانو) ته ځان سپین کړي، نو دې ته خو اړتیا نه شته، ځکه تا خو – ستا په ژبه – خپل امریکایي ماموریت په بهترینه بڼه ترسره کړی دی او هغوی درڅخه خوښ دي.

بل تناقض:

یوځای وایي، چې امریکایان په دنیا کې د نورو لپاره د بشري حقونو او دیموکراسي د تأمین مسئولیت نه لري. بالکل سمه ده، نه یې لري. بیا نو هغه مهال، چې په افغانستان کې د امریکا سفیر وي، زرگونه ځله دې ولې دروغ ویل، چې د افغانانو لپاره د ښځو تعلیم، بشري حقونه او دیموکراسي غواړي؟

د پاڼو شمېره: له 1 تر 2

یا خو نن درواغ وایي یا دې هغه مهال درواغ ویل. راځه په یو ځل درواغو اعتراف وکړه، نه افغان، نه امریکایي بلکې بنیایي د یوه انسان په توګه به دې خپل مسئولیت ادا کړی وي.

«زلمی» وي، چې افغانستان دې د اووه سوري بنامار دارو ته کېناوه او اوس بیخي بوډا یی، نه پوهېږم لاهم کومی سیاسي راتلونکي ته په تمه یی او هڅي کوي؟ اوس به وایي: په سیاست کې اخلاق نه شته، سیاست عاطفه نه پېژني، او د زور اوبه مخ پورته ځي!

بل تناقض:

وایي: په دوحه کې طالب مشرانو ژمنه درسره کړې وه، چې دوی به د بنځو حقونو ته درناوی کوي. ان دا چې دوی به بنځي وزیراني هم وټاکي. اوس نو چې دوی خپلې ژمنې نه عملي کوي، ته بیچاره څه کولای شي؟ په دې کې خو ته ملامت نه یی! دا خو دوی دي، چې خپلې ژمنې نه عملي کوي. بس همدومره ساده.

نو کله چې د افغانستان ولسمشر وار وار ویل، چې مخالفان بدل شوي نه دي، بلکې لا افراطي شوي دي، کله چې لسګونو افغان روښانفکرانو ویل، لیکل او تکرارول، چې هیڅه بدل شوي نه دي، بلکې لا بدتر شوي هم دي، هغه مهال دې غوږونو او ماغزو څه ستونزه لرله؟

د امریکا سیاست که هرڅه و، خو تا شخصي عقدي وپاللي او یو ملت دې د خپل شخصي ضد قرباني کړ.

بل تناقض:

وایي: که ولسمشر وتلای نه وای، نو واک به رسماً لېږدول شوی وای. یعنی څه؟ رسمي واک لېږدولو به د اوسني وضعیت کوم ځای بهتره کړی وای؟ غواړي څه ووايي؟ «د واک مشروع لېږد» څنګه تعریفوي؟

بل ځای وایي، چې ولسمشر او ملګري یې پر خپلو ارزښتونو ونه درېدل، یعنی باید په کابل کې یې روستی جګړه کړي وای؟ دغه ځای لږ روښانه کړه، هیڅوک نه پوهیږي، چې ستا نقشه څه وه؟ څه کېدونکي وو؟

راځه د خپل ایډیال مشر رونالد ترمپ په شان کتر، کورټ او سپین وغږېږه او افغانانو ته ووايه، چې: ته یو امریکایي مامور وي او تا ته د افغان و افغانستان هېڅ ګټه، بېګڼه او حق مهم نه و، د خپلې ارواښادي مور وصیت دې یوازي یو سیاسي - تبلیغاتي دروغ و. خپل ماموریت دې ترسره کړ او افغانستان دې پرېښود، بس خلاص!

روستني دهقاني منطق دې بیا له ګڼو خلکو سره نوي وسوسي زیږولي، ګواکې ویلي دي دي، چې: د امریکا کیسه لا په افغانستان کې پای ته رسېدلې نه ده، یو بل فصل لا پاتې دی او هغه «ارزښتونه!!!» چې تا کرلي وو اوس به حاصلات کوي؟!

الله ج دې خیر پېښوي.

تا د رونالد ریګن له زمانې څخه د افغانستان لپاره درې فصله زهرجن زقوم کرلي او حاصل ته رسولي دي. نوي اندېښنه دا ده، چې دا نوي کرل، رېپل به دې څه وي؟ په دې نوي او مبهم فصل کې به دې د افغانستان لپاره څه مصیبتونه درمند کړي وي؟ دا ځل به څه غم راوړي؟

«کرمیه! چې غم نه وي ته غم راوړي

کرمیه! که زما په دعا کېږي

کرمیه! په لم غوټه سپرو اوړی...!»

هو، ریښتیا:

کرمی پېژني؟

د پتي خان و رابیا د نکل په اړه دې څه اورېدلي؟